

ПЕСМА МАМАМА МЛЕКОДАРИЦАМА

Елизабета Георгиев

Од кад је белог света и тајанственог века
Сваког малог човека мајчина љубав чека,
А она је чвршћа и дуго, дуго траје
Кад му мајка добра своје млеко даје.

Полако растем, полако до неба,
Здрава и насмејана, баш тако треба,
Трчим корацима од три метра,
Трчим здрава попут ветра.

Са извора среће ја сам здравље пила,
Здравље ми подарила мајчица мила,
Ко малу она ме својим млеком дојила
Да би сутра спретна цео свет освојила.

Добрица мајка делић себе даје
Да осмех детета увек, увек траје,
Ко анђеол чувар она дете храни
И својим га млеком од болести брани.

Шта ће деци цуцле, бочице од пластике,
Шта ће им бљутаве и грозне кашице,
Кад им је бог дао две топле флашице,
Што мати свака својој беби нуди
-Лепе и меке млеконосне груди.

За лепоту слатке баш бебе сваке,
Добро знају маме, добро знају баке,
Треба само пити топлог млекца тог,
Онако ушушкан у топлој пелени
Часне речи и имена ми мог,
Сва ће деца бити манекени!

За косицу лепу попут свиле
Што главицу сваку мудру кити
Из топле мајчине дојке миле
Треба жељно млеко здравља пити.

Зашто је вук снажан и јак,
Реците ми децо, реците ми људи,
Зато што га је вучица мајка,
Хранила млеком из својих груди!

Зашто је лав, животиња цар,
Онако строг здрав и стамен,
Зато што је срдечно добио на дар
Мајчино млеко и постао - камен!

Па и кит онај што морима броди
И брчка се мирно у морској води,
Чак и он ручка мајчино млеко
Да може да плови далеко, далеко.

Од кад је белог света и тајанственог века
Сваког малог човека мајчина љубав чека,
А она је чвршћа и дуго, дуго траје
Кад му мајка добра своје млеко даје.

Живеле маме!